

Mittenwaldo liet.kolonijos sienin.laikraštis.

Nr.11.

Mittenwaldas, 1945.XII.24.

I metai

Šv.Kalėdų sulaukus.

Jau antras Kalėdas švenčiame tremtinių apystovose. Tiek pirmosios, tiek ir šios – antrosios šventės, žinoma, nėra tokios, kaip kad būdavo tėvynėj Lietuvoj, nors pastarosios, palyginus jas su pirmosiomis Kalėdomis emigracijoje, gal ir yra kiek kitokios: karas pasibaigęs, pragyvenimas pagerėjęs ir p.nš. Tačiau, šiaip ar taip, šias Kalėdas švesdami tebesame tokiais pačiais tremtiniais – benamiais, kaip kad buvome ir iki šiol. Nors karas ir pasibaigė, bet mūsų tėvynė tebėra okupuota ir jon grįžti mes negalime. Visi pranašavimai, spėliojimai bei viltys ir dabar tebėra spėliojimais ir viltimis, kuriomis mes ir tegyvename.

Taigi, švesdami Šv.Kalėdas tokiose sąlygose gal ir nepatirsime to kalėdinio džiaugsmo, kurį paprastai patirdavom Nepriklausomam gyvenime, bet ir toliau tikėkimes, kad mūsų likimas galų gale ateinančiais mėnesiais, o gal ir savaitėmis, bus išspręstas mums palankiai ir kad tada kitas Kalėdas galėsime švesti vėl savo laisvojo Tėvynėj. To mes šių švenčių proga visiems savo tautiečiams labiausiai ir linkim!

"B.Dalios" Redakcija.

T r e j o p o s K ū č i o s .

Kadaiše Kūčios buvo ramios,
Kaip lengvos snaigės snaudžiančiam lauke,
Ir šios rimties neniaukė rūpestis benamio,
Nei Alpių audros klaikiam savo siautime.

Už stalo tėvas žilgalvėlis,
Kaip užvėja šeimos visuos varguos,
Prie Kūčių stalo sėsdams taria: "Šią naktį gimsta kūdi-
Kuris pasauliui taiką ir ramybę duos..." kėlis,

Bet šią palaimintą ramybę šventą,
Į šipulius suskaldė karo viesulai
Ir per antrąsias Kūčias šimtais krenta
Bombos, o rimtį plėšo patrankų garsai.

Ir šis baisusis uraganas
Mirtim ir klaikiu siaubu degančiu sparnu
Palietęs mūsų kraštą taikų, ramų
Išsvaido mus, kaip paukštėlius, iš nuosavų lizdų:

Tenai paliko vieniša motulė,
Kitam tėvelis, brolis ar maža sesuo,
Trečiųjų vienturtis sūnelis žuvęs guli,
Kur amžiais drumsčias Vyslos, Bugo ar Nemuno vanduo...

Ir vėl, štai, aušta trečiosios Kalėdos,
Be mirties siaubo, be patrankų garsų...
O mes svečioj šaly prie švento Kūčių stalo sėdim
Toli nuo gimto krašto, toli nuo brolių ir tėvų...

Kada į erdves maldos plaukia
Ir padėkos garsai pasauliui taiką mena,-
Tremtinių našta, nešdami mes laukiam
Naujo dangaus ir žemės, kur teisybė gyvena.

V-kas.

K ū č i ū v a k a r a .

Sutemo. Prie žemės prisiplojusias trobeles apgaubia nežemiška ramybė. Atrodo, viskas saldžiai, saldžiai užmigo ir sapnuoja dieviškus sapnus. Staiga kaž kur toli kelis kartus suloja šuo ir vėl nutyla. Jo lojimas aidais nuskamba naktyje, ir vėl – ramu, ramu. Taip ramu ir tylu, kad net girdėti, kaip spraksi gričioje ugnis ir kaip netolimoje kūtėj galvijai gromuliuoja sausą pašarą.

Aukštai danguj užsižiebia pirmieji žiburėliai. Juos paseka kiti menkesni ir po kiek laiko pilnas skliautas mirksinčių švieselių. Pro gritelių langus taip pat šviečia čia rausva, čia aiškesnė šviesa...

Visa šeima suklaupia. Senukas tėvas persižegnoja ir lėtai pradeda malda. Visi prie jo prisijungia ir susikaupe šnabžda maldos žodžius, dėkoja už praėjusias dienas, prašo palaimos ateityj. Žodžių, atrodo, niekad nepritrūktų, prašymų – taip pat. Malda – tokia saldi ir su raminanti, kad nejučiomis paskęsti joje...

Šventojo vakaro malda baigta. Visi susėda prie šienų padengto stalo, laužo plotkelius, juos tarpusavyj dalinasi. Tačiau, nė vienas iš pradžių nedrįstą suardyti tą tylą ir dangišką ramybę, kuri gaubia ne tik žemę, bet ir kiekvieno širdį. Po truputį pradedama. Kiekvienas pasakytas žodis toks svarus, kad ilgą laiką lieka atminty. Dar ir šian dieną girdžiu skambant per paskutines bendras šeimos Kūčias mamos ištartus žodžius: "Kaip gera, kad esame visi kartu. Gal kitais metais būsim išblaškyti?... O gal ir iš gyvųjų tarpo kuris nors iš mūsų bus jau išbrauktas!..." Tikrai, taip ir atsitiko...

Kūčios baigtos. Kai kas jau ruošiasi į Bernelių mišias. Jauniausias iš vyriškių kaž kur išeina. Vėliau tik paaiškėja, – išėjo paklausyti gyvulių kalbos. Mat, tą naktį, sakoma, ir gyvuliai prašnenka žmonių kalba, skundžiasi savo vargais ir rūpesčiais, o tuo momentu, kada užgimsta Pasaulio Sutvėrėjas, visi suklaupę garbina tikrąją šios žemės Valdovą.

P-bys.

V i s u o m e n ė s ž i n i a i .

Š.m.gruodžio mėn.14 d.p.komendanto pavaduotojo buvo sukviestas mūsų lageriui vadovaujančių asmenų susirinkimas, kuriame be jų dar dalyvavo p.Kruze, p.Jasinskis, p-lė Petrauskaitė ir du visuomenės atstovai: vienas iš lietuvių pusės ir vienas iš latvių. Susirinkime buvo svarstyti virtuvės ir valgyklos tvarkos reikalai. Nustatyta šitokia tvarka: p-lė Petrauskaitė ir p.Kruze palaikydami kontaktą su sandėlio vedėju p.Vainausku iš anksto paruošia ateinančios savaitės meniu-valgio sąrašą. Produktus virtuvės budėtojai iš vakaro sekančiais dienai paima iš sandėlio ir laiko juos savo žinioje bei tvarkingai išduoda virėjui, -jai. Likusius tos dienos produktus /jei jų lieka/ įrašo į atitinkamą knygą ir juos naudoja kitą dieną valgių pavairinimui. Beto, virtuvės budėtojai įpareigoti žiūrėti, kad visi tą dieną skirti dirbti vyrai ir moterys laiku atvyktų į darbą ir stropiai atliktų visus virtuvės budėtojo nurodytus darbus. Tinginiaujantiems numatytos skirti tokios bausmės:

1. Neduoti cigarečių normos,
2. Neduoti Raud.Kryžiaus paketėlių ir
3. Pašalinti iš stovyklos.

Nutarta įpareigoti tėvus, atsivedančius valgyklon vaikus, žiūrėti, kad vaikai būtų tvarkingai aprenkti, nuprausti ir tvarkingai valgytų bei neužimtų vietų tada, kai jų trūksta suaugusiems.

Pagrieštinti indų vagišių sekimą ir juos pastebėjus bausti.

Dėl praėjusiame numeryje užklaustų 14.000 amerikoniškų cigarečių gautas toks oficialus paaiškinimas: "Dar aname lageryje gyvendant buvo tikėtasi gauti atitinkamas kiekius tų cigarečių, taip pat buvo tikėtasi gauti ir leidimą mūsų lagerio gyventojams pirkti karių kantinėje amerikoniškų prekių, bet šie projektai nesirealizavo-nei amerikoniškų cigarečių, nei leidimo nebuvo gauta."

Redakcija.

K a l ė d i š k i linkėjimai.

1.Komendanto Pavaduotojui:

Tegu būna leista linkėti
Jums tvirčiau ant kojų stovėti,
Senų dainų nebdainuoti
Ir niekad nesiboksuoti!...

2.Siuvėjui:

O siuvėjui švenčių proga
Už kostiumą milijoną.
Tiek valiutos būt nebloga,
Gal pamiltą kokia norins...

3.Ponioms:

Ponioms, kur jau metų šešiasdešimtstrys,
Drištu palinkėti vis
Visoms garbanas sudėti
Ir per šokius nesėdėti.

4.Sportininkams:

Daug laimėjimų per šventes
Linkiu nors sapnuoti,
Nes per rungtynes aikštėje
Verčiat raudonuoti...

5.Visiems:

Daugel laimės,apetito,
Tegul braška šonai!
Suvirškinkit tuos paketus,
Kuriuos dovanojo!..

M.Mausas. 5

Koridoriaus filosofai.

Susitinka dvi kūmutės ar du geri bičiuliai, prie jų prisijungia dar keli ir prasideda filosofavimas:

-Ar girdėjai, šeši centneriai mums skirtų miltų actu buvo pa-

versti?Kokia čia tvarka ir koks savivaliavimas!

-Eik,jau eik...Juk mūsų ponai tuos miltus sau į gerkles susipylė.Antai,aną vakarą, pas viršininką susirinko grietinėlė-ponai J.,P., S.ir visą naktį uliavojo.Sako,net du butelius mums skirto šnapso išrijo.Paskiau vieni po stalų navirtę užmigo,o kiti dėl kažko koliojosi ir susitaikę bučiavosi.

-Ką čia ir kalbėti.Visi jie tokie!Dar kai kurie rašo apie kitus,o patys ką išdarinėja.Et,žiūri jie,kaip tik prastą žmogų išnaudoti ir apsukti.Še,iš anksto išgers iš mūsų miltų padarytą šnapną,o mums nė lašelio neteks...

-Taigi,taigi.O ar girdėjote,ką padarė komendanto pavaduotojas su ponu J.Ogi,surašė visus savo pažįstamus ir aukštesnius ponus ir nuolat dirbančiųjų sąrašą,o žemesnius ir net visus policininkus tyčia praleido.

-Ar iš tiesų? Na,ir kaip galima šitaip elgtis? Juk policininkai kasdien lauke stovi,vargsta ir net juos apeina.Aš seniai sakiau,kad pas mus jokios demokratijos nėra.Ką ponai susigalvoja,tai ir padaro.

-Taip,taip!Aš visada sakiau ir sakysiu: varnas varnui akies nekirs,nes abu juodi.

Čia pokalbis nutrūksta ir baltieji angelai išsiskirsto į abu koridoriaus galus.

V. J

K A R W E N D E L

Kalėdų senelis parūpino slapta ir suaugusiems mūsų lagerio gyventojams dovanų."Karwendeliui" pasisekė nučiupti tų dovanų ir tų asmenų,kuriems jos yra skirtos,sąrašą,kurį ir patiekiame:

1.Visiems girtuokliams po kibirą rūgusio pieno ir po tabletę aspirino,kad pagiriodami greičiau atgautų protą ir nejaustų galvą plėšiančio skausmo.

2.Boksininkams po porą moderniškiausių bokso pirštinių ir po vienus trusikus,kad sportiškiau atrodytų.

3.Poniutėms ir panelėms,lakuojančioms nagus ir besidažnančioms lūpas,plaukus,veidus bei antakius,po kilogramą medžio klijų,po litrą raudono rašalo ir vandenilio peroksido bei po didžiulį gabalą

paprastos anglies.

4.Indų prižiūrėtojas ypatingo stiklo būdelę, kurioje sėdėdami ir būdami nematomi jie galės visus išeinančius matyti ir lengvai sučiupti indų vagišius.

5.Sargybiniam kiekvienoje būdelėje po vieną minkštai paklotą lovą, apšildomą elektra, kad jiems nereikėtų miegoti paprastose kėdėse bei seno tipo foteliuose ir netektų patiems skaldyti malkų.

6.Sandėlininkui ir kai kuriems latviams po geležinę štangą ir akmeniniais padais batus, kad vidurnaktiais braudamiesi į svetimus kambarius vienu smūgiu galėtų išgriauti duris, o trankydamiesi koridoriais pajėgtų sukelti dar didesnę triukšmą.

7.Švaros prižiūrėtojas po guminių knipelių - funkę, su kuria galės perdelbti kiekvieną smarvės ir šiukšlių mėgėją-teršėją.

8.Nuolatiniam kino ir "Judiše Lokal" lankytojas mediniais ratais ir tokiomis pat ašimis limuziną, kad nereikėtų vaikščioti pėsčioms.

9."Benamio Dalios" iliustratoriui-dailininkui specialiu, tinginio ligą, neutralizuojančiu vaistu.

10."Karwendelio" redaktoriui ir bendradarbiui po ilgą, su didžiuliu bumbulą ant galo, botagą, kad turėtų kuo prideramai ir save išplakti.

11.Miegaliui ir tinginiui po robotą - automata, kuris kiekvieną rytą švelnia balseliu kartotų: "Teikitės, brangusis, atsikelti, malonėkite tą ir tą padaryti ir t.t.

12.Pletkininkui ir gandonešiams Kalėdų senelis perduos specialią "Karwendelio" dovaną-boselį geriausio lėktuvinio benzino, sumaišyto su krupninku, konjaku ir moderniškos gamybos samagonu, kurio prisigėrę galėtų patiekti "Karwendeliui" įdomiausios ir aktualiausios medžiagos.

Pastaba: Skirtas dovanas Kalėdų senelis kiekvienam individualiai įteiks Kūčių naktį 24 val. aukščiausioje Karwendelio viršukalnėje. Atsiimti skirtųjų dovanų prašoma atvykti punctualiai.

"Karwendel" labai rimtai perspėja Mittenwaldo kino ir visokių varječių lankytojus saugotis net iš Murnau atvykstančių fejų, o lankytojas - MP. Kai kurie ir labai rimti mūsų vyrai vos, vos neprarado ne tik širdžių, bet ir kitokių skaistybės atributų, o kelios latvaitės MP dėka buvo pakliuvusios daboklėn.

"Karwendel" skelbdamas sportinę apžvalgą pažymi, kad aktyviausia mūsų lagerio sporto klūbo sekcija pasidarė "Maušelis". Ši sekcija veikia nuo saulės laidos iki jos patekėjimo ir joje dalyvauja eiliniai nariai bei aukščiausieji "tūzai". Didžiausia kliūtis tai sekcijai veikti yra tų sportininkų žmonos, kurios grįžusių iš rungtynių vyrų nenori įsileisti į kambarį. Ach, tos moterys, moterys! Jos nesupranta vyriškų polėkių...

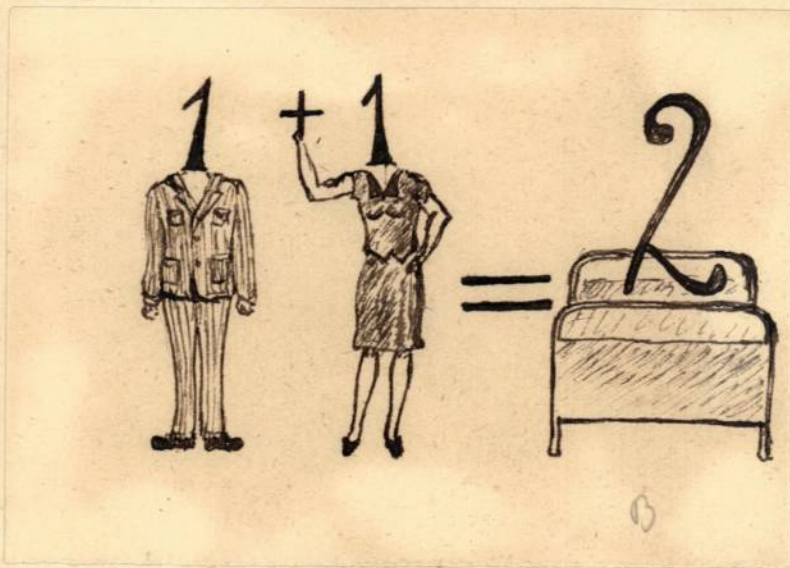
Karwendelis patvirtina pranašavimą, kad mūsų moterys Lietuvos neatkurs, nes vyriškas kelnes pradėjo dėvėti net ir toji ponija, kuri anksčiau sakydavo: Geriau pasikarsiu, negu vyriškas kelnes užsimausiu.

Daugelis mūsų skaitytojų teiraujasi, kodėl mūsų laikraštyje tiek mažai iliustracijų. Mūsų dailininkai aiškinasi, kad "Maušelio", pulkos ir kitokių grojų mėgėjai išvogė jiems visus pieštukus.

Viena poniutė prieš šventes išgalvojo naują priemonę iš anksto užimti elektrinę krosnį: užrašo ant popierio savo pavardę ir įkiša tarp krosnies durų, o pati nueina kitų darbų dirbti, kai keptuvė tuo tarpu pasilieka nenaudojama. "Karwendelis" siūlo ir kitoms, kad ir žemėnėms ponioms, ateityje šį receptą panaudoti.

Virtuvės sandėlio viršininkas skundžiasi, kad iš sandėlio nežinomi specialistai pasinaudodami vitrakčiu išgabeno dalį produktų ir mielių. "Karwendel" išaiškino, kad tai padaryta žmogaus, kuris vienu kartu surijo visus tris paketukus bei vakarienės normą ir neteko proto. Todėl patariama tą asmenį gabenti ne į kalėjimą, bet į bepročių namus.

"Karwendelio" linkėjimai švenčių proga.

Ponui Š.

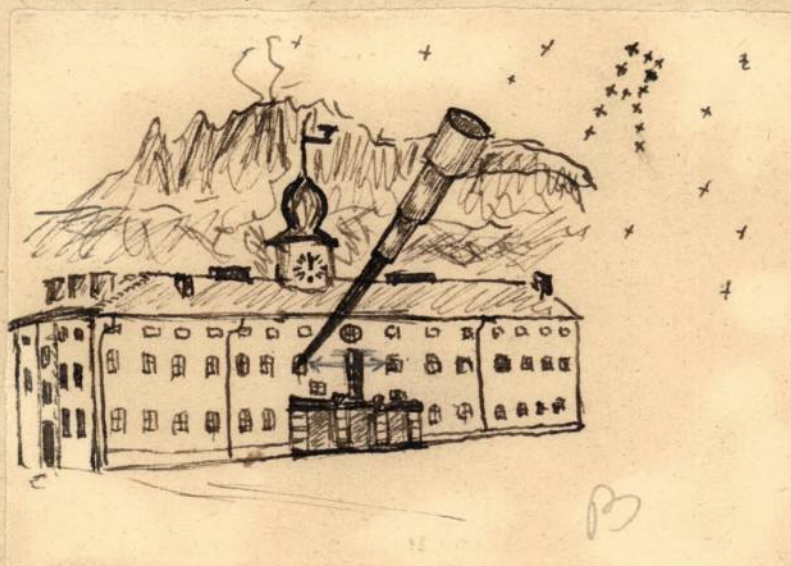
Ponui L.

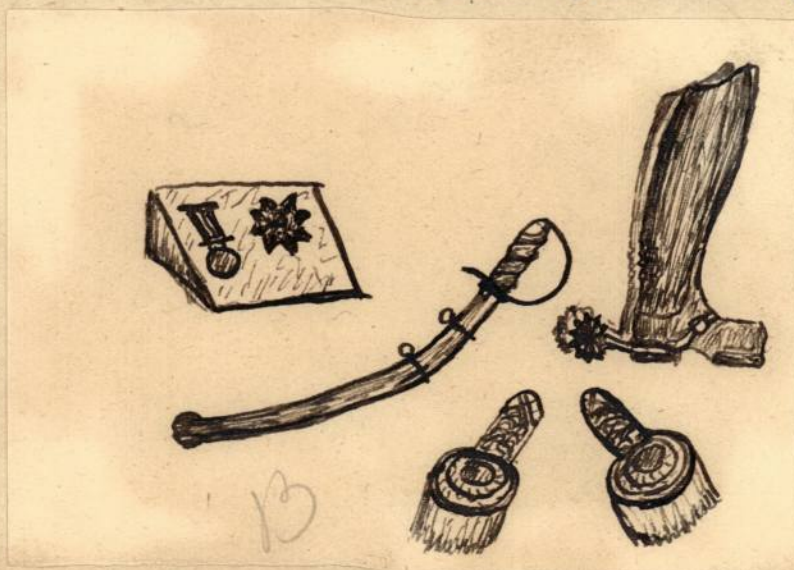
Siuvėjui jaukiai praleisti
Kalėdas patinkamoj draugijoj.

Sanitariniam Inspektoriui gau-
ti savo dispozicijon švaros
palaikytojų kadra.

Ponui J.gerai išžiūrėti į žvaigždes...

P.Policijos vadui

Baltų Vadui išigyti
limuziną.

P.Virėjui darbo metu nenuobodžiauti...

S P O R T A S .

Müncheno sportininkai mūsų lageryje.

Keletą kartų kviesti ir prašyti Müncheno lietuviai sportininkai-krepšininkai ir stalo tenisistai praeitą trečiadienį teikėsi pas mus pasirodyti. Müncheno lietuviai atsiuntė geriausias šių sporto šakų pajėgas. Jos čia pasirodė dvejopai: krepšininkai supliekė mūsų siškius labai skaudžiai, o stalo tenise jie vos, vos ropom teišsi-krapštė. Bet šiaip ar taip, abejose šakose mūsų siškiams sportininkams teko iškelti rankas ir, taip sakant, besalyginiai kapituliuoti. Kur šios kapituliacijos priežastys?

Imkime pirmiausią krepšininkus. Jie ir vėl akiai kartojo tas pačias klaidas, kurios labai aiškiai buvo matomos su Augsburgų krepšininkais rungtynių metu. Vadinasi, mūsų krepšininkai jokios pažangos nuo to laiko nepadarė. O turėtų būti visai kitaip, nes mes turime visai geras sąlygas šiai sporto šakai kulti. Kalti mūsų krepšininkai. Jų klaidos yra šios: 1. Stoka vieno vadovo, kuris vestų ir tvarkytų mūsų komandą tiek treniruočių, tiek ir rungtynių metu, 2. Mūsų krepšininkai susirinkę laisvalaikį visai nesitreniruoja, nesisimoko žaidimo kombinacijų, padavimų, vedimosi, dengimo bei blokavimo, bet kiekvieną kartą pasiskirsto į dvi komandas ir tik žaidžia. Taip treniruodamiesi niekuomet mūsų siškiai nesudarys pajėgios komandos. Reikia "sausio", nuobodaus darbo, reikia "driliavimo", reikia pasimo-

kyti paprasčiausių mėtymų, kombinacijų ir kitokių gudrybių. Su müncheniečiais rungtynių metu kiekvienas eilinis žiūrovas pastebėjo šias nedovanotinas klaidas: a/priimdami ilgesnį padavimą, mūsiškiai nepasišokėja-laukia kol kamuolys į rankas įkris, o priešų komandos net ir "sūgriuves" žaidėjas iš užpakalio atbėgęs paima kamuolį; b/mūsiškių driblingai-vedimai yra iki krūtinės aukštumo, o ši aukštuma duoda priešui geriausią progą atimti kamuolį; c/iš užribio išmesdami kamuolį, mūsų krepšininkai nemoka paduoti saviškiui. Net pikta buvo žiūrėti, kai müncheniečiai iš mūsiškių priimdavo kamuolį ir čia pat, visai nedengti, mesdavo į mūsų krepšį. Tuo tarpu mūsų žaidėjai nesusipranta, kaip priimant iš užribio paduodama kamuolį, reikia ko toliau "atsiplėšti" nuo priešininko. Ir vėl kartojame seną giesmę: paskiri mūsų komandos žaidėjai yra geri, bet jie nesudaro darnaus vieneto. Kodėl taip yra- jau išvardijome aukščiau ir šias klaidas mūsiškiai turi pašalinti. Tai nėra sunkenybė, bet pareiga. Įsidėmėkite, broliai krepšininkai!

Visai kitas vaizdas buvo stalo tenise. Čia mūsiškiai svečiams sukūrė tokią pirtį, kokios jie niekuomet iš Mittenwaldo negalėjo tikėtis. Visą reikalą pagadino ponas Jaras, neišplėšęs mūsų naūdai nė vieno taško. Jis tikrai gerai žaidžia, bet jam trūksta susikaupimo rungtynių metu. Jo raketė, atrodo, protarpliais pasidaro kiaura ir pro ją praeina lengviausiai atmušami sviediniai. Jis ir gražiai žaidžia, bet tik nerenka taškų. Tai nėra komandinio žaidėjo gerosios ipatybės. Tiesa, gal nebuvo tos, kuri galėjo jį paremti moraliai, kaip, sakysime, p.Brantą, p-lė Aldona. Branto tikrai puikus kovotojiškumas visą laiką buvo remiamas Aldonos dvasiniu susikaupimu, gestais ir dūjomis bei akimis. Todėl, bravo mūsų Juozas ir jo moralinis ramstis Aldona! Laukaitis yra komandinis "žminda" ir užtat labai vertingas rungtynėse. Tai grynas taškų rinkėjas. Visa jo silpnybė-nepasitikėjimas savo kirtimu. Juk jis Sventickui tik dėl to ir prakišo, kad jo nepuolė, o visą laiką tik gynėsi. Tiesa, dar viena pastaba puikiai žaidžiuosiam Brantui: rungtynių metu negalima išdarinėti jokių "kankanų"-atmušinėti kamuoliuką pro koją ir pnš. Tai yra tyčiojimas iš priešininko ir prasižengimas sporto džentelmeniškumui. Del viso kito mes nuoširdžiai spaudžiame rankas mūsų stalo tenisistams.

Sachmatų ir šaškių turnyrai vyksta atvirkštine proporcija: vienas žingsnis pirmyn, du atgal. Užtat galima spėti, kad jie pasibaigs tik ateinantį pavasarį arba sugrižus Lietuvon. Didžiausia kliūtis yra kai kurių dalyvių nuolatinis žygiavimas į kiną. Kada, pagaliau, mes susitvarkysime?